

ဟ ထိုးလေးတစ်ခု

"ကျွန်ုပ်" ကနဲ ကားဘရိတ် ဆွဲသံရှည်ကြီးက ထွက်ပေါ်လာပြီးခဏတွင် သူ့ကိုယ်သူ့အနိုင်နိုင်သယ်ကာ လမ်းဖြတ်ကူးလာသော သူသည်ကားရှေ့မှာပင် မှောက်ရက်လဲပြီး ကျသွားလေသည်။

နှင်းဝေ တစ်ယောက်ကမန်းကတမ်းကားပေါ်မှဆင်းလိုက်ရင်း ထိုသူအနားသို့ ရောက်သွားလေသည်။ ကားမီးရောင်အောက်တွင်မှောက်ရက်လဲနေသော သူ့ကို နှင်းဝေ တစ်ချက်ကြည့်လိုက်ပြီး မှ စိတ်ထဲတွင်စိုးထင်ကာသွားလေသည်။ နောက်တဖန်သေချာအောင်ကြည့်လိုက်တွင် နှင်းဝေ တစ်ယောက် အံ့ဩတုန်လှုပ်ကာသွားလေသည်။ ထိုစဉ်တွင် ပလက်ဖောင်းဆီမှ တဖုံးဖုံးပြေးကာလာနေသောခြေသံ ကိုကြားလိုက်ရပြီး ထိုပြေးလာသောသူမှပင် လဲကျနေသော သူ့အားဆွဲကာထုလိုက်လေသည်။ ထိုသူသည် နှင်းဝေ ဖက်သို့ လှည့်ကာ ကြည့်လိုက်ပြီး

ဟော...နှင်းဝေပါလား...
ဟင်.....ကိုစိန်တင်.... ဘယ်လိုဖြစ်ရတာလဲ....
သူ့ဘာသာသွားမယ်ဆိုပြီး လမ်းဖြတ်ကူးသွားတာပဲ.....

ထိုသူနှင့် စကားအပြန်အလှန်ပြောရင်း နှင်းဝေ တစ်ယောက်သူတို့ နှစ်ယောက်အနားသို့ ကပ်သွားလေသည်။

သူဘာဖြစ်သွားသေးလဲ ဟင်..ကိုစိန်တင်...
ဘာမှမဖြစ်ပါဘူး...အမူးလွန်နေတာပါ....
ဒါဆိုရင်လည်း မထူးတော့ပါဘူးကိုစိန်တင်ရယ် ကားပေါ်သာတင်ပေးလိုက်ပါတော့....

ပြောရင်းမှပင် နှင်းဝေ က အမူးလွန်နေသူကို တဖက်မှဝင်ကာတွဲလိုက်လေသည်။

ကိုစိန်တင်ပါလိုက်ခဲ့ပါလား..ကျွန်မတစ်ခါတည်းပိုပေးခဲ့ မယ်လေ....
မလိုက်တော့ပါဘူး နှင်းဝေရယ်... နှင်းဝေ တို့သာပြန်နှင့်ပါ...
ကဲ...ဒါဆိုလည်းကျွန်မသွားတော့မယ်..ကိုစိန်တင်

ကိုစိန်တင်ကခေါင်းငြိမ်အပြုတွင် နှင်းဝေ ကားကလေးကိုမောင်းကာထွက်ခဲ့လေသည်။ အိမ်တွင်လည်း မမနွယ် ပြန်ရောက်ဦးမည်မဟုတ်။ အနံတီကလည်း ပြည် သို့ခဏပြန်သွားသည်မှာ (၂)ရက်ရှိသွားပြီဖြစ်သည်။

အိမ်ရှေ့ပေါ်တီကိုအောက်သို့ ကားရပ်ပြီးနောက် နှင်းဝေ ကားဟွန်းကို လေးငါးချက် အဆက်မပြတ်တီးလိုက်လေသည်။ တိုက်ကြီး၏ ဘေးရှိကားဂိုဒေါင်လေးတွင်နေသော လှမြင့်တို့လင်မယား ပြေးထွက်လာသည်ကိုတွေ့လိုက်ရလေသည်။ နှင်းဝေ ကားတံခါးကိုဖွင့်ကာဆင်းလိုက်ပြီး ကားနောက်ခန်းတံခါးကိုဖွင့်လိုက်စဉ်မှာပင် လှမြင့်တို့လင်မယားနှစ်ဦးလုံး အနားသို့ ရောက်လာကြလေသည်။

ဟင်....အကိုလေးပါလား...
ဟုတ်တယ်...ရှင်တို့အကိုလေးကို ရှင်တို့ပဲတွဲပြီး အခန်းထဲက ခုတင်ပေါ်တင်ပေးခဲ့ပါဦး.....

ပြောပြီးသည်နှင့် နှင်းဝေ ကသူမ၏ စလင်းဘက်လေးကိုဖွင့်ကာ အတွင်းမှသေ့ကိုထုတ်ပြီး တံခါးမကြီးကိုဖွင့်လိုက်လေသည်။ လှမြင့် တို့လင်မယားက မူးနေသောသူ့ကို မနှိုင်းမနင်းနှင့်တွဲလာကြလေသည်။ အမူးလွန်နေသော သူမှာ တအင်းအင်း တအဲအဲ နှင့်ဖြစ်နေလေသည်။ စောစောကလိုတော့ သတိလစ်ကာမနေတော့၊ သူ့ကို ခုတင်ပေါ်သို့တင်ပေးပြီးသောအခါ

ကဲ. ရှင်တို့တာဝန်ကျေကြပါတယ်..ပြန်အိပ်ကြပေတော့... ဟု နှင်းဝေ ကပြောလိုက်ပြီး ခပ်ကုပ်ကုပ်

ထွက်သွားသော လင်မယားနှစ်ယောက်အနောက်မှလိုက်ကာ အိပ်ခန်းတံခါးကိုပိတ်လိုက်သည်။

နှင်းဝေ တစ်ယောက်အဝတ်အစားလဲပြီးသောအခါ နေ့ခင်းဖက်သို့ ထွက်လာပြီး ရေခဲအိတ်ကိုရှာနေ၏။
ရေခဲအိတ်တွေ့သောအခါ ရေခဲတုံးလေးများအားအိတ်အတွင်းသို့ ထည့်ပြီးအိပ်ခန်းအတွင်းသို့
ပြန်ဝင်လာခဲ့လေသည်။ ခုတင်ပေါ်တွင်ရှိသော အမူးလွန်သူကား တလူးလူးတလွန်လွန် ဖြစ်ကာနေချေသည်။
သို့သော် မျက်စိကားမပွင့်သေး။
ထိုသူ၏နဖူးကို ရေခဲတင်ပေးရန် ကြံရွယ်လိုက်စဉ်မှာပင် ထိုသူသည်နှစ်ယောက်အိပ်
ခုတင်ကြီး၏အလယ်တွင်ဖြစ်နေသဖြင့် နှင်းဝေ သည် သက်ပြင်းတစ်ချက်ချလိုက်ရင်း
ခုတင်ကြီးပေါ်လှမ်းကာတက်လိုက်လေသည်။
ထိုသူ၏နဖူးပေါ်သို့ ရေခဲအိတ်ကို အသာအယာတင်လိုက်ပြီး အိပ်ခန်းအတွင်းရှိ နာရီကိုလှမ်းကြည့်လိုက်တော့
ည(၈) နာရီကျော်ကျော်သာရှိသေးသည်။ ဒီအတိုင်းဆို မမနွယ် ပြန်ရောက်မည့်အချိန်မှာဝေးသေးသည်။
မနေ့ညကလည်း သန်းခေါင်ကျော်မှပြန်ရောက်သည်။

ခုတင်ပေါ်တွင် အမူးလွန်နေသော မြသိန်း တစ်ယောက် အသိအာရုံထဲတွင်သိသလိုလို မသိသလိုလို ဖြစ်နေလျက်
ခေါင်းထဲတွင် အံ့ခဲကာနေလေသည်။ သူ၏အသိကို စုစည်းနိုင်သောအချိန်တွင် ပထမဆုံးသိလိုက်ရသည်က
သူ၏နဖူးပေါ်တွင်အေးစက်နေသော ရေခဲအိတ်၊ ပြီးတော့ အိတ်စက်ညက်ညောသော အတွေ့အထိ၊
မွှေးပျံသင်းကြိုင်သော ရနံ့ စသည်တို့ကို တဖြည်းဖြည်းချင်းကြုံတွေ့ခံစားလိုက်ရလေသည်။

မြသိန်းသည် ခဏတာမျှငြိမ်နေလိုက်ပြီးနောက် သူ့မျက်လုံးများကို အားယူပြီးဖွင့်ကြည့်လိုက်လေသည်။

ဟင် အကို..... သတိရလာပြီလား.....

လျှိုက်မောပုံရသော တုန်ခါနေသည့်အသံလေး၊ ဒီအသံအဆုံးတွင်တော့
မြသိန်း၏မျက်လုံးများပြန်မှိတ်ကာသွားလေသည်။ မြသိန်းတစ်ယောက် စကားစုများကိုကြားနေရသည်မှာ
မယုံနိုင်လောက်အောင်ဖြစ်နေသည်။ သူနှင့်စိတ်သဘောထားချင်းမတိုက်ဆိုင်သဖြင့် ခွဲခွါနေသောသူ၏ ဇနီးအလှ
"ဝေ" ၏ချစ်စဖွယ် နှုတ်ခမ်းလှလှလေးများမှ ထွက်ပေါ်လာသော စကားစုများပင်ဖြစ်လေသည်။

ဝေ နှင့် မြသိန်းတို့ စိတ်သဘောထားချင်းမတူညီကြပဲ သဘောကွဲကြသည်မှာလည်း အခြားမဟုတ်။ ဝေ သည်
ငယ်စဉ်ကတည်းကပင် ဘာမဆိုသူ့ခြေသူ့လက် လုပ်ကိုင်တတ်သောညှိရှိသူပီပီ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းများကို
တစ်စင်ခွဲထောင်ကာ လုပ်ကိုင်ခဲ့သည်။ ထိုအခါတွင် လုပ်ငန်းသဘောအရ ပေါင်းသင်းဆက်ဆံမှု၊
လူမှုရေးတွေ့ကဝင်လာတော့သည်။ ကျောင်းသူဘဝထဲကပင် ယောက်ျားလေးအပေါင်းအသင်းများ ရှိခဲ့ တွဲခဲ့သော ဝေ
သည် ကိုယ်တိုင်အလုပ် လုပ်လာပြီဆိုတော့ ယောက်ျားများနှင့် ရဲဝံ့စွာပင် ရင်ဘောင်တန်းကာဆက်ဆံလာခဲ့သည်။

ခဏတာ ကာလအတွက်တော့အကြောင်းမဟုတ်။ ကြာရှည်လာတော့ မြသိန်း၏စိတ်တွင် ဝေ သည်
ယောက်ျားတွေကိုလိုသည်ထက်ပိုပြီးဆက်ဆံ နေသည်ဟုမြင်လာသည်။ အကြိမ်ပေါင်းများစွာ မြသိန်း
သတိပေးခဲ့သည်။ ဝေ ကလည်းလုပ်ငန်းအကြောင်းကိုအရင်းခံကာ ဆင်ခြေတွေပေးခဲ့သည်။
နောက်ဆုံးတစ်ကြိမ်ပြောမိစဉ်တွင်တော့ ဝေ ကလည်း မြသိန်း ကို စိတ်မရှည်တော့သဖြင့်လား မပြောတတ်။
ပြန်လှန်ကာအခြေအတင် စကားများခဲ့ကြသည်။ မြသိန်း လည်းအိမ်ပေါ်မှဆင်းသွားခဲ့ပြီး စိတ်လေကာနေခဲ့သည်။
လုပ်ငန်းတွေကို သူ၏လက်ထောက်ဖြင့် လွှဲထားပြီး အရက်ချည်းဖိသောက်ကာနေလေသည်။

ယခုတော့ မြသိန်းတစ်ယောက် သူ၏ချစ်ဇနီး ဝေ နှင့်ချစ်ရည်လူးခဲ့သော ဖဲမွေ့ယာ
ထူကြီးထက်သို့ပြန်ရောက်ကာနေလေသည်။ ချစ်ဇနီးကလည်း သူ့ကို ကြင်ကြင်နာနာနှင့်ပြုစုကာနေသည်။
မမြင်ရတာကြာပြီဖြစ်သောကြောင့်လားမသိ၊ မြသိန်း၏စိတ်ထဲတွင် ဝေ ၏ ရွှေရင်နှစ်ခိုင်
မှာခါတိုင်းထက်ကျစ်လစ်နေသည်ဟုထင်ရသည်။ တီရုပ်အကျပ်အဖြူလေးကိုဝတ်ထားသဖြင့်
ရင်ဘတ်တွင်အသီးလေးတွေမှာ အတိုင်းသားထကာနေလေသည်။

ကာမအရသာဖြင့်ပြတ်လာတာကြာခဲ့ရပြီဖြစ်သော မြသိန်း၏ ရမ္မက်ဆန္ဒများသည် ဟုန်းကနဲထကာလာရချေပြီ။ မြသိန်း ၏ အကြည့်စူးစူးတွေကြောင့် နှင်းဝေ လည်းမျက်လွှာချကာ နေရလေသည်။ သူမကိုကြည့်နေရင်းကပင် မြသိန်း သည်ပက်လက်အနေအထားမှ သူ၏ခူးတစ်လုံးကို ဆွဲကာထောင်လိုက်လေသည်။ မြသိန်း ၏အကြည့်များကား နှင်းဝေ ၏ သေးကျင်သော ခါး ဆီသို့ ရောက်သွားပြန်၏။ ထာဘီ လေးကို ကပိုကရို ဝတ်ထားသော်လည်း ထိုသေးသောခါးအောက်တွင်ရှိသော မို.မောက်ကာဖောင်းကားနေသော တင်သားတို့၏ အလှကိုကားမဖုံးကွယ်နိုင်ပေ။ နှင်း ဝေ သည် ပဆစ်တုပ်ကာထိုင်နေခြင်းကြောင့်ဆင်စွယ်ပမာ အရင်းတုတ်ပြီးအဖျားသို့ သွယ်ဆင်းလာသော လှပလွန်းသည့် ပေါင်တံ နှစ်ချောင်းကို အထင်းသားတင်းတင်းပြောင်ပြောင်မြင်နေရသည်။ မြသိန်း သည် သက်ပျင်းတစ်ချက်ကို ခပ်မျှင်းမျှင်းချလိုက်ရင်း အပြုံးချိုချိုဖြင့် သူ့အားပြုစုနေသည့် ချစ်ဇနီးချောလေးအား အတိုးချကာချစ်စခန်းဖွင့်တော့မည်ဟု အရက်ရှိန်နှင့်ရမ္မက်သွေးရှိန်ရောကာဆုံးဖြတ်ချက်ချလိုက်လေသည်။ နှင်းဝေ၏ ဖြစ်တန်ဆန်ချလိုက်လေသည် မြသိန်း၆

ထိုအချိန်မှာပင် နှင်းဝေ ကလည်း သူမ၏ကိုယ်လုံးလေးကို မြသိန်း ဖက်သို့ ကိုင်းကာ လက်တစ်ဖက်ကို ဆန့်ကာ မြသိန်း ၏ နဖူးပေါ်မှ ရေခဲအိတ်ကိုလှမ်းယူလိုက်လေသည်။ အခုအခံ အစည်းအနှောင်မပါသော ရင်သားစိုင့်နှစ်ခု မြသိန်း ၏ မျက်နှာရှေ့နားတွင် သိမ်ကနဲလှုပ်ရှားစဉ်မှာပင် မြသိန်း ၏ လက်တစ်ဖက်က သူမ၏ခါးကလေးကို ဖက်ကာ နှင်းဝေ ၏ ကိုယ်လုံးလေးကို ဆတ်ကနဲသူ့ကိုယ်ပေါ်သို့ဆွဲယူလိုက်ရာ

အို....အကို.....

ဟူသောအထိတ်တလန့်အသံလေးဖြင့် နှင်းဝေ မှာ မြသိန်း ၏ ကိုယ်ပေါ်သို့ပြုလဲကာကျလာလေသည်။ ထိုကဲ့သို့ မြည်တမ်းပြီးနောက် နှင်းဝေ ၏နှုတ်ဖျားမှ နောက်ဆက်တွဲ စကားများထွက်မလာတော့။ သူမ၏စကားမပြောတတ်တော့သော နှုတ်ခမ်းအစုံသည် မြသိန်း ၏ နှုတ်ခမ်းတွေကြားရောက်ကာသွားချေလေပြီ။ မြသိန်း ၏လက်တွေက ငြိမ်မနေဘဲ အခုအခံမဝတ်ထားသော သူမ၏ရင်သားနှစ်ဖွဲ့ကို တီရှပ်ပေါ်မှ အသာအယာဆုပ်နယ်ဖျစ်ညှစ်ပေးနေသည်။ ခါတိုင်းထက်ပင် လုံးကျစ်ကာ မာတင်းနေသော ရင်နှစ်ဖွဲ့၏အတွေ့ထူးကြောင့် မြသိန်း ၏လက်တွေက နှင်းဝေ ၏ တီရှပ်အတွင်းသို့တီရှပ်၏အောက်ဖက်ဆီမှ လှမ်းလိုက်လေသည်။ နှင်းဝေ ၏လက်တစ်ဖက်က ထိုကျူးကျော်လာသော မြသိန်း ၏လက်ကို ကမန်းကတမ်းဖယ်ရန်ကြိုးစားသော်လည်းမမှီလိုက်တော့ပါ။ ရင်နှစ်ဖွဲ့ကိုသိမ်းပိုက်ရန် အပေါ်သို့ဆန့်တက်သွားသော မြသိန်း ၏လက်ဖဝါးများက သူမ၏နှူးညှပ်လှသော ဝမ်းဗိုက်သားနှင့်တကွ နံစောင်းများကို လျှောတိုက်သွားရာ တစ်ကိုယ်လုံး ဖျင်း ကနဲ ကြက်သီးထသွားရသော နှင်းဝေ ၏ခါးကလေးမှာတွန့်ကာတက်သွားလေသည်။

မျိုးမတူသော ဖို နှင့် မ ဆန့်ကျင်ဘက်အတွေ့အထိကြောင့် နှင်းဝေ ၏ နုထွေးသောအသားစိုင့်များမှာ ဆူပူကာလာပြီး တစ်ကိုယ်လုံးမှာလည်း နူးခွေကာသွားလေသည်။ မြသိန်း ၏လက်က လုံးကျစ်ပြီးတင်းနေသော သူမ၏နို့အုံလေးများကို ညင်သာစွာ ဆုတ်ညှစ်ပေးရင်းကပင် သူမ၏ နို့သီးခေါင်းလေးများကိုလည်း လက်ဖဝါးထိပ်လေးဖြင့် ဖွဖွလေးပွတ်ပေးခြင်း၊ လက်ဖဝါးထဲထည့်ကာ လှိမ့်ပြီးပွတ်ပေးခြင်း တို့ကို ဆက်တိုက်ဆိုသလိုပင် လုပ်ပေးနေရာ မြသိန်း ၏ နှုတ်ခမ်းချင်းငုံကာ စုတ်ယူပေးနေသောအပြုအစု များကြားမှ ရုန်းမထွက်နိုင်ဖြစ်နေသော နှင်းဝေ ခမျာ ကျောကော့လိုက်။ ခါးတွန့်လိုက်ဖြင့် လှုပ်လှုပ်ရွရွဖြစ်နေသလို နှင်းဝေ ၏ စိတ်ထဲတွင်လည်း မရိုးမရွဖြစ်ကာ ရမ္မက်သွေးများ ဆူပွက်ကာတက်လာနေလေသည်။

မိန်းမနှင့်တစ်လကျော်ကြာအောင် ခွဲခွါနေခဲ့ရသော မြသိန်း မှာတော့ ငုံ့လင့်ကာနေခဲ့ရသော နေ့ရက်များတွင် မျိုသိပ်ကာနေခဲ့ရသော သူ၏ဆန္ဒများကိုလက်တွေ့ပေါက်ကွဲခွင့် ရနေပြီဖြစ်သဖြင့် ပြောမပြနိုင်သော အရသာထူးကို အပီအပြင် ခံစားကာနေလေသည်။ နှင်းဝေ ၏ နို့နှစ်လုံးကို သုံးသပ်ကာ ကစားနေသော မြသိန်း ၏လက်သည် သူမ၏ခါးဆီသို့ ရောက်ကာသွားလေသည်။ ပြီးတော့ သူမ၏ကျောပြင်ပေါ်က လက်ကိုရော၊ ခါးပေါ်ကလက်ကိုပါ နှင်းဝေ ၏ ကိုယ်လုံးကျစ်ကျစ်လေးကို တင်းကြပ်စွာ ရစ်သိုင်းဖက်လိုက်ပြီး ပက်လက်လှန်လှဲချလိုက်လေသည်။ နှင်းဝေ ၏ကျောပြင် မွေ့ယာပေါ်သို့ထိကပ်မိသည့်အချိန်တွင် မြသိန်း ၏ နှုတ်ခမ်းတွေက နှင်းဝေ ၏ နှုတ်ခမ်းများကို လွှတ်ပေးလိုက်ပြီး အိပ်ခန်းထဲတွင်ထွန်းထားသော ခပ်လှမ်းလှမ်းရှိ စားပွဲတင်

စာကြည့်ခြောက်ဆယ်ဝပ်အား မီးလုံး၏အလင်းရောင်အောက်တွင် နှင်းဝေ ၏ မျက်နှာလေးကို
အာသာငမ်းငမ်းဖြင့်ကြည့်လိုက်မိသည်။ နုငယ်လှသော နှင်းဝေ ၏ မျက်နှာလေးသည် ပန်းသွေးရောင်ထနေပြီး
မျက်လုံးနှစ်စုံကိုကားမှိတ်ထားလေသည်။

မြသိန်း ၏နှာခေါင်းက နှင်းဝေ ၏ပါးပြင်အနှံကိုဖိကပ်ကာသရမ်းခြင်းအမှုကိုပြုလေသည်။ ပြီးတော့
ဝင်းမွတ်နေသော နှင်းဝေ ၏လည်တိုင်ကျောကျော့ကို မြသိန်း ၏ နှုတ်ခမ်းအစုံက
ဖိကပ်ကာစုပ်နှမ်းလိုက်ချိန်တွင်မတော့ နှင်းဝေ ၏ မျက်နှာဖွေးဖွေးလေးမှာ မော့တက်ကာသွားလေသည်။ ထိုမှတဖန်
မြသိန်း သည် နှင်းဝေ ၏တီရှပ်ကို အပေါ်သို့လှန်တင်လိုက်ရာ တုန်ကာလှုပ်ကာဖြင့်ထွက်ကျကာလာသော နှင်းဝေ
၏ရင်သားနှစ်ဖွဲ့မှာ အပျိုရှုံးလောက်အောင်ပင် လုံးဝန်းမာတင်းကာနေလေသည်။ ထိုအမြင်ကြောင့် မြသိန်း မှာ
စိတ်ပိုထလာပြီး နှင်းဝေ ၏ နို့တစ်ဖက်ကိုငိုကာ နို့သီးလေးကို ပြုတ်ကနဲအောင် စုပ်ယူလိုက်လေသည်။

အို အကို.....ဟင့် ဟင့်.....အင်း

နှင်းဝေ ၏ရင်ဘတ်ကလေးမှာ ကော့ကာတက်သွားပြီး နှုတ်ဖျားမှလည်း ငြီးညှူသံလေး
မပွင့်တပွင့်ထွက်အံလာခဲ့သည်။ မြသိန်း ၏လက်တစ်ဖက်က
ကျန်နေသောသူမ၏နို့အုံလေးတစ်ဖက်ကိုအုပ်ကာဆုပ်နယ်ပေးနေ သလို နို့သီးလေးတွေကိုလည်း
ချေမှုကာပေးနေလေသည်။ နှင်းဝေ ၏ ပေါင်တံကြီးနှစ်ချောင်းမှာ လိမ်ကာသွားလိုက် ကားသွားလိုက်ဖြင့်
ခံစားရအတော်ခက်နေပုံရလေသည်။ ထိုစဉ်မှာပင် ရမ္မက်သွေးဆူဝေစွာဖြင့် မြသိန်း လှန်ကာတင်ထားသော
တီရှပ်သည် နှင်းဝေ ၏မေးဖျားအထိပုံးနေလေရာ နေရထိုင်ရအတော်ခက်လာသော နှင်းဝေ သည်
တီရှပ်ကိုသူမ၏ဦးခေါင်းမှဆွဲကာချွတ်ပြစ်လိုက်လေသည်။

နှင်းဝေ ၏ရင်သားနှစ်ဖက်ကို တစ်လှည့်စီစီလိုက်ဖြစ်ညှစ်လိုက်ဖြင့်အလှုပ်ရှုပ်နေသော မြသိန်း သည်
ဆက်လက်စောင့်စားနိုင်ပုံမပေါ်တော့သော မြသိန်း သည် လက်တစ်ဖက်က သူဝတ်ထားသော
ရှုပ်အင်္ကျီကျယ်သီးများကို အလျင်စလိုဆွဲဖြုတ်နေသလို ကျန်လက်တစ်ဖက်ကလည်း ကားကားလေးဖြစ်နေသော
သူမ၏ပေါင်တံကြီးများခွဆုံရှိ ဖုဖေါင်းကာနေသောနေရာကို ထာဘီပေါ်မှ ဖွဖွလေးအုပ်ကိုင်လိုက်လေရာ.....

အ...ကို...အို...အို...

နှင်းဝေ ၏ကိုယ်လေးမှ ထွန်းထွန်းလူးသွားရလေသည်။သူမ၏
ရတနာရွှေကြုတ်ဖေါင်းဖေါင်းကလေးကိုအုပ်ကိုင်ထားသော မြသိန်း ၏လက်တွေကငြိမ်ငြိမ်မနေပဲ
ဖိလိုက်၊ဆုပ်လိုက်၊ဖျစ်လိုက်၊ ညှစ်လိုက် လုပ်နေသည်။ မြသိန်း က နှင်းဝေ ၏မျက်နှာလေးကိုလှမ်းကြည့်လိုက်တော့
သူမ၏ မျက်လုံးနှစ်လုံးကိုမဖွင့်ပဲစုံမှိတ်ကာထားပြီး အောက်နှုတ်ခမ်းလေးကိုဖိကိုက်ကာထားလေသည်။

မြသိန်း သည်သူ့ရှုပ်အင်္ကျီကျွတ်သွားသည်နှင့် နှင်းဝေ ၏ထာဘီလေးကို ဆွဲချွတ်လိုက်လေရာ..

အို အကို...မလုပ်နဲ့.

ကြောက်လန့်တကြားဖြင့် နှင်းဝေ ၏လက်များက သူမ၏ထာဘီကိုလှမ်းဆွဲပါသေးသည်။ ဒါ့အပြင်
ထာဘီကျွတ်ထွက်သွားမည်ကိုဟန့်တားလိုသော သဘောဖြင့် သူမ၏ဒူးနှစ်ဖက်ကိုထောင်လိုက်သေးသည်။
သို့သော်လည်း လှုပ်ရှားလူးလွန်းသွားသောသူမ၏ကိုယ်လုံးလေးကြောင့် ဖင်သားကြီးများကို

ကျွတ်...

စိတ်ပျက်လက်ပျက်ဖြင့် နှင်းဝေ ခမျာမျက်လုံးနှစ်လုံးအားစုံမှိတ်ထားရင်းကပင်
အောက်နှုတ်ခမ်းကိုမကျေမနပ်ဖြင့်ကိုက်ထားလိုက်လေသည်။ ထာဘီ ဆွဲချွတ်သည်ကို တွန့်တိုနေရှာသော
သူမ၏ဖြစ်အင်ကိုကြည့်ကာ သူနှင့်ချစ်ရည်လူးခဲ့စဉ်က ဒီလိုပင်အထိတ်တလန့်ဖြင့်တွန့်တိုတတ်သည်ကို

သွားသတိရကာ ဇနီးဖြစ်သူ ဝေ တစ်ယောက် ငယ်မူငယ်သွေးပြန်ဝင်နေပြီဟု မြသိန်းက ကျေနပ်စွာဖြင့်တွေးလိုက်လေသည်။

ထဘီကျွတ်သွားပြီဆိုတော့ မြသိန်း ၏အကြည့်စူးစူးတွေက သူမ၏ ရတနာရွှေကြွတ် ဆီမှ လုံးဝမခွါတော့၊ ယခင်က အမွှေးနက် များဖြင့် ဖုံးလွှမ်းထားသော သူမ၏ရတနာသည် ယခု အမွှေးတစ်ပင်မျှမရှိပဲ ဖြူဖွေးတင်းမာကာ မုံ့ပေါင်းအလား မို့ပေါင်းကာနေလေသည်။ မြသိန်း သည် သူ၏ပုဆိုးကိုချွတ်ချလိုက်ရင်း သူ၏လက်များက နှင်းဝေ ၏အကွဲကြောင်းတစ်လျှောက် ရွှေလေးပွတ်ပေးလိုက်ရာ ခူးနှစ်ဖက်လုံးထောင်းထားသော နှင်းဝေ ၏ခြေဖျားနှစ်ဖက်မှာ အိပ်ယာပေါ်မှဆတ်ကနဲအပေါ်သို့တစ်ဖက်တစ်ချက်စီတင်ပေးလိုက်ခြင်းဖြင့် ရှေ့သို့ဆက်တက်နေပြီဖြစ်လေသည်။ တစ်ဖန် သူ၏မာတောင်နေသော အတန်ကြီးကို နှင်းဝေ အကွဲကြောင်းတစ်လျှောက် စုန်ချည်ဆန်ချည် ပွတ်ပေးလိုက်ရာ ကားအယ်ဖြူဖွေးလှသော နှင်းဝေ ၏ဖင်သာကြီးမှာ လှုပ်လှုပ်ရှားရှားဖြစ်လာရလေသည်။

အဲဒီနောက် မြသိန်း က သူမ၏ စိကပ်ကာ ဖေါင်းထနေသောနှုတ်ခမ်းသားနှစ်ဖက်ကို လက်ညှိုး လက်မတို့ဖြင့်အသာလေးဖိကာ ဖြဲလိုက်သည်။

ကျွတ်....အို....

သည်လိုဖြစ်လိုက်တော့ ထင်ထင်ရှားရှားထွက်ပေါ်လာသော သူမ၏ အစိလေးကို သူ၏ အတန်ထိပ်ဖူးဖြင့်ဆက်တိုက်ဆိုသလိုထိုးပေးလိုက်လေသည်။

အမေ့...အင့်...အအ...အအ....

နှင်းဝေ ၏ဝင်းဝင်းဝါဝါ ကိုယ်လုံးတီးလေးမှာ အပြတ်ကိုလှုပ်ရှားသွားရလေသည်။ နှင်းဝေ တစ်ယောက်ထူးခြားလှသည် ခံစားချက်ကြောင့် တိမ်ပေါ်ပျံတက်သွားသလိုခံစားလိုက်ရလေသည်။ ထိုစဉ်မှာပင် မြသိန်းလက်ဖြင့် ဖြဲထားသောကြောင့် နီရဲကာနေသောသူမ၏အခေါင်းအတွင်းမှ ချစ်ရှေ့ပြေးအရည်ကြည်များ တစ်စိမ့်စိမ့်ထွက်လာလေသည်။ မြသိန်း သည် သူ၏လက်တစ်ဖက်ကနှုတ်ခမ်းသာဖေါင်းဖေါင်းလေးကို ဖြဲထားရင်း သူမ၏ ဂူဝသို့ သူ၏ထိပ်ဖူးကိုတော့ကာ အသာဖိပြီးသွင်းလိုက်လေသည်။

ဗျစ်...အို...အို...အား...ကျွတ်ကျွတ်.....သေပါပြီ. ....
စွံစွံ....ပြုတ်ပြုတ်....ဖွတ်ဖွတ်....ဖေါင်း

ဝင်နေကြတွင်းဖြစ်သဖြင့် မြသိန်း မညှာတော့ပဲတစ်ဆုံးထိုးသွင်းလိုက်ပြီး ဆက်တိုက်ဆိုသလို ဖဲချက်လောက် ဆောင့်ပေးလိုက်လေသည်။ နှင်းဝေ ၏ကိုယ်လုံးလေးမှာ အတော်ပင်ကော့ကာတက်သွားပြီးမှိတ်ထားသော သူမ၏မျက်ခွံလေးများအောက်မှ မျက်ရည်များစိမ့်ထွက်ကာလာလေသည်။

နှုတ်ခမ်းသားနှစ်ဖက်တင်းကြပ်စွာ မြသိန်း ၏ ဒုတ်ချောင်းကိုညှပ်ထားပြီးဆွဲဆုပ်ထားသလိုဖြစ်နေသဖြင့်. မြသိန်း ကျပ်ထုပ်သည့်အရသာကို မြန်ရှက်စွာ ခံယူနေလေသည်။ ပြီးတော့မှ ရှုံ့မဲ့နေသော နှင်းဝေ ၏မျက်နှာလေးကိုကြည့်လိုက်ရင်း ဝေ သည်လည်း သူနှင့်မတွေ့ရတာကြာပြီဖြစ်သောကြောင့် အသစ်အဆန်းဖြစ်နေမှာဘဲဟူသောအတွေးဖြင့် သူမ၏အခေါင်းထဲမှ သူ၏အတန်ကြီးကို ဖြေးဖြေးဆွဲထုတ်လိုက်ပြီး တစ်ဝက်လောက်အရောက်တွင် ခပ်သာသာလေးဆောင့်ကာ ဖိသိပ်လိုက်ပြန်သည်။ ပြီးတော့ မြသိန်း၏ လက်တစ်ဖက်က သူမ၏ ရင်နှစ်ဖွားကိုတစ်လှည့်စီဆုပ်နယ်ကာ နို့သီးခေါင်းလေးများကို ချေမွကာပေးနေသလို လက်တစ်ဖက်ကလည်း သူမ၏ဆီးခုံပေါင်တံများတစ်လျှောက်ကိုလက်ဝါးဖြင့်ပွတ်သ ပ်ပေးနေလေသည်။

တစ်ချက်ချင်းဆောင့်ကာနေသော မြသိန်း ၏ အင်္ဂါသည် သူမ၏အခေါင်းအတွင်းမှ ထုတ်လိုက် သွင်းလိုက် ဖြစ်သွားတိုင်း ချစ်အရည်ကြည်များကလည်း ပွက်ကနဲ ပွက်ကနဲထွက်လာလေသည်။ ထိုသို့လုပ်ရင်းမှပင်

အားမရနိုင်ဖြစ်လာသော မြသိန်း သည် သူ၏ထိပ်ဖူးကို အဝအပြင်ရောက်သည်အထိ ဆွဲထုတ်ပြီး အားပါးတရဖိသိပ်ကာချလေတော့သည်။

စွတ်...ဖွပ်...ဖေါင်း...အို အို....အာ...
စွဲကျိ...အင်း ကျွတ်ကျွတ်.....

မြသိန်း ၏ဆောင့်ချက်နှင့်အညီ နှင်းဝေ ခမျာ အင့်ကနဲ အင့်ကနဲ မွေ့ယာအတွင်းသို့.နစ်ဝင်သွားလိုက် ကော့တက်ကာလာလိုက်နှင့်ဖြစ်နေလေသည်။ ပြီးတော့လဲ နှင်းဝေ တစ်ယောက် သူမ၏ ဖြူဖြူဖွေးဖွေး ပေါင်တံစင်းစင်း တွေကို တတ်နိုင်သမျှ ကားပေးထားရာ ပေါင်တွင်းကြောများပင် ထောင်ထနေလေသည်။ ကြပ်ညပ်စီးပိုင်ကာ အသစ်အဆန်းဖြစ်နေသော အဖုတ်၏အရသာကြောင့် မြသိန်းတစ်ယောက် ရမ္မက်စိတ်များပြင်းထန်ကာလာရပြီး မချိတင်ကဲ ဖြစ်လာသည့်အဆုံး မြသိန်း သည် နှင်းဝေ ၏ကိုယ်ပေါ်သို့မှောက်ချကာကိုယ်လုံးလေးအားတင်ကြပ်စွာသိ မိကြီးပြီးဖက်လိုက်လေသည်။ နှင်းဝေ ကလည်း မြသိန်း ၏ကိုယ်ကိုပြန်ကာဖက်ထားလိုက်လေသည်။ ထိုအခါမှ သူမ၏အသားလေးများတဆတ်ဆတ်တုန်နေသည်ကို မြသိန်း သတိထားလိုက်မိပြီး ရင်ထဲတွင် နွေးကနဲဖြစ်သွားသည်။ထို.နောက် သူမ ၏ နို့တစ်ဖက်ကိုငုံကာ စို.လိုက်ပြီး ဖင်ကြွကာဖြင့်အားရပါးရပင် ဆောင့်ကာလှီးလေတော့သည်။
မြသိန်း ၏ဆောင့်ချက်များကားပြင်းလှသလိုသူမ၏ မျက်နှာကလည်း ဘယ်ညာလူးလိုမို့နေသည်။ ဒါ့အပြင် သူမ၏လက်နှစ်ဖက်ကလည်း မြသိန်း ၏ကိုယ်လုံးကြီး သူမအပေါ်မှပျောက်ကွယ်သွားမှာကို စိုးရိမ်သည့်အလားအတင်းပင်ဖက်ကာထားလေသည်။မကြာလိုက်ပါချေ နှင်းဝေ ၏ မျက်နှာလေးရှုံ့မဲ့သားရက နှုတ်ခမ်းနှစ်လွှာဟလာပြီး

ဟယ်...အအ..အင့်အင့်....အွန်း အွန်း .....

ဟုမည်တမ်းရင်း နှင်းဝေ ၏တစ်ကိုယ်လုံးတဆတ်ဆတ်တုန်ကာကော့ကာကော့ကာတက်သွားပြီး "ဟင်း" ကနဲသက်ပျင်းချကာ တစ်ကိုယ်လုံးရှိအကြောများပြေလျော့သွားလေသည်။ ဝေ တစ်ယောက် တစ်ချိပြီးသွားပြီကိုသိလိုက်ရသော မြသိန်း ကလည်း သူမ၏ကိုယ်လုံးလေးကိုတင်းကြပ်စွာတိုးဖက်လိုက်ရင်း လီးတန်ကြီးကို ဒစ်ပေါ်လာသည်အထိဆွဲကာဆွဲကာ ထုတ်ပြီး အားကုန်ဆောင့်ကာ လှီးပေးလိုက်လေသည်။ မြသိန်း ၏အသက်ရှသံများမှာလည်း ပြင်းထန်မြန်လာပြီး ဝေချက်မျှဖိသိပ်လိုက်ပြီးသူ၏အတန်ကြီးအား နှင်းဝေ ၏အခေါင်းထဲသို့.တဆုံးဖိကပ်လိုက်ပြီးပူနွေးသော သုတ်ရည်များကို ပန်းထည့်လိုက်လေသည်။

ငါးမိနစ်ခန့်.ကြာသည်အထိ တစ်ဦးကိုတစ်ဦးဖက်ကာ မိန်းပြီးဇိမ်ယူနေကြပြီးနောက် မြသိန်းသည် နှင်းဝေ ၏ဘေးဖက်သို့.ပက်လက်လှန်ကာလှဲလိုက်လေသည်။ တစ်စောင်းနီးပါးဖြစ်သွားသော နှင်းဝေ သည် သူမ၏မျက်လုံးလေးကိုကမန်းကတန်းဖွင့်ကာကြည့်လိုက်ရာ သူမ၏ရင်တွင်းတွင် ဟာကနဲဖြစ်သွားပြီးနောက် အေး ကနဲခံစားလိုက်ရလေသည်။သူမ ၏ရတနာရွှေကြုတ်တွင်းမှ ကျွတ်ထွက်သွားပြီဖြစ်သော မြသိန်း၏အတန်ကြီးမှာ အရှိန်မသေသေးဘဲ အိပ်ယာပေါ်တွင်ပက်လက်လှန်ကာ လှဲနေသောမြသိန်း၏ပေါင်ကြားတွင်မိုးမျှော်ကာ ထောင်မတ်နေတုန်းရှိသေးသည်။ ပြီးတော့အတန်ကြီးမှာစိုချပြီးပေပွကာနေသောအရည်များကြောင့် တင်းပြောင်ပြီးအသည်းယားစဖွယ်ကောင်းလှပေသည်။ နှင်းဝေ တစ်ယောက်မျက်တောင်လည်းမခတ်နိုင်။ သူမ၏အကြည့်ကိုလည်း မလွဲဖယ်နိုင်လောက်အောင်ဖြစ်နေလေသည်။ မျက်လုံးအစုံကိုမှိတ်ကာ ဇိမ်ယူနေသော မြသိန်း သည်လည်းတစ်နေကုန်နီးပါးသောက်ထားသောအရက်ရှိန်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ကာမဂုဏ်ကိုခံစားပြီး အားကုန်သွားသည်ကတစ်ကြောင်းကြောင့် ခဏအတွင်းမှာပင် ဟောက်သံပေးပြီးအိပ်ပျော်သွားလေသည်။

နှင်းဝေ လည်း မြသိန်း ၏မျက်နှာကို ငေးကြည့်ပြီးနောက် လေးကန်စွာဖြင့် အိပ်ယာပေါ်မှ မထိချင် ထချင်ဖြင့်ထကာထိုင်လိုက်လေသည်။

အိပ်ယာမနိုးပြီး မြသိန်း၏အကြည့်များ တိုင်ကပ်နာရီဆီသို့ ရောက်သွားသည်။ မနက် (၈) နာရီတောင်ထိုးသွားပြီပဲ။ မျက်လုံးကို ပေကလပ် ပေကလပ် လုပ်ပြီး ညကအကြောင်းတွေကို စဉ်းစားကြည့်မိတော့ ဘယ်လိုလုပ်ပြီးအိမ်သို့ ပြန်ရောက်လာသည်ကို မတွေးတတ်တော့။ သေချာသည်ကား သူနှင့် ဝေ တို့ အိပ်စက်သော နှစ်ယောက်အိပ်ခန်းယာ ကြီးပေါ်သို့ မြသိန်းတစ်ယောက် ရောက်နေချေပြီ။

မြသိန်း သည် ကိုယ်ပေါ်တွင် လွှားထားသော စောင်ကိုခွာလိုက်သောအခါ အပေါ်အကျိုကားမရှိ၊ သို့သော် အောက်ပိုင်းတွင်ပုဆိုးတစ်ထည်ကားစွပ်လျက်သာ၊ မြသိန်း ကျေနပ်စွာပြုံးလိုက်သည်။ သူဝတ်လစ်စလစ် အိပ်ပျော်သွားသည်ကိုကားမှတ်မိလိုက်သည်။ ဝေ က သူ့ကို ပုဆိုးစွပ်ပေးခဲ့ရုံသာမက စောင်တစ်ထည်ကိုပါ ခြံသွားပေးခဲ့သည်။ မြသိန်း ကုတင်ဘေးက စားပွဲပေါ်သို့ ကြည့်လိုက်တော့ အုပ်ဆောင်းအဝါရောင်ကိုတွေ့လိုက်ရသည်။ ထို့ကြောင့် ကုတင်ပေါ်မှဆင်းပြီး အုပ်ဆောင်းကို ဖွင့်ကြည့်လိုက်ရာ နန်းကြီးသုပ်တစ်ပွဲ၊ ကြက်ဥကြော်(၂)လုံး၊ ပေါင်မုန့်နှစ်ချပ် ပြီးတော့ ကော်ဖီ ပန်းကန်တစ်စုံ တို့ကို တွေ့ရသည်။ မြသိန်း နန်းကြီးသုပ်ကြိုက်သည်ကိုသိသော ဝေ ကစီစဉ်ပေးခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ အုပ်ဆောင်းဘေးတွင်လည်း ဓါတ်ဘူးအသေးတစ်လုံးနှင့်အကြီးတစ်လုံးကို မြင်လိုက်ရာ တစ်ဘူးက ကော်ဖီ သို့မဟုတ် ဟောလစ်၊ နောက်တစ်ဘူးက ရေခဲခဲကြမ်းဖြစ်နေမည်ဆိုတာ မြသိန်း အတတ်သိနေလေသည်။

မြသိန်း ရေချိုးခန်းသို့ဝင်ကာ ရေကိုတဝကြီးချိုးပြစ်လိုက်သည်။ ပြီးတော့ အဝတ်အစားလဲကာ နန်းကြီးသုပ် နှင့် ကော်ဖီကိုမနက်စာအဖြစ်စားလိုက်သည်။ စားပြီးတော့ ပန်းကန်များကို မီးဖိုခန်းသို့ယူလာခဲ့သည်။ အိမ်ဖော်ကောင်မလေး မိအေးကိုလည်းမတွေ့။ ဈေးသွားနေတာဖြစ်မည်။ ဝေ တစ်ယောက်လည်း(ဂ) နာရီထိုးလျှင်ထွက်နေကြမိမတွေ့။ ဒါမေမဲ့လည်း မြသိန်း တစ်ယောက်ကြည့်နူးနေမိသည်။ အိမ်ထောင်သက် (၂) နှစ်ကျော် (၃)နှစ်အတွင်း ဝေ တစ်ယောက် သူ့အပေါ်တွင် ယခုလောက် ဂရုတစိုက်မရှိခဲ့။ ပန်းကန်များကို ဘေစင် ပေါ်သို့တင်ထားပေးပြီးသောအခါ မြသိန်း ဧည့်ခန်းဖက်သို့ ထွက်လာခဲ့ပြီး သတင်းစာကိုဖတ်နေလိုက်သည်။ သတင်းစာဖတ်ရင်း မြသိန်းရဲ့စိတ်များ ညကချစ်ရည်လူးခဲ့သည့် အဖြစ်အပျက်များဆီသို့ပြန်တွေးမိသွားသည်။ ဝေ သည်အရင်ကနှင့်မတူ အတော်ပင်နုပျိုကာ စွဲမက်စရာကောင်းလာသည်။ ကားစွင့်ကာနေသော သူမ ဖင်သားကြီးများသည် ယခင်ကလို အိတ်တွဲမနေဘဲ မာတင်းကာအားရဖွယ်ပိုကောင်းလာသည်။ ပြီးတော့ကျပ်ညပ်ကာနေသော အခေါင်းကျဉ်းကျဉ်းလေးမှာလည်း သူ့အတန်ကြီးကို အတင်းပင်ရစ်ပတ်ကာနေသည့်အတွေ့ထူးကြောင့်အင်မတန်ပင်အရသာရှိလှသည်။ တဖန် ဝေ တစ်ယောက်ပြီးသွားသောအခါ သူမစောက်ခေါင်းက မြသိန်းအတန်ကို ဇတ်ကနဲဇတ်ကနဲ ဆောင့်ဆွဲကာ ညစ်လိုက်ပုံကြောင့် မြသိန်း တစ်ယောက် ညကအတော်ပင်ထိန်းလိုက်ရသည်ကိုပြန်သတိရလာလေသည်။ တွေးရင်း တွေးရင်းဖြင့် မြသိန်း ဝေ ကို တမ်းတနေမိသည်။ သက်ပြင်းတစ်ချက်ချလိုက်ရင်း ဝေ တစ်ယောက် ညနေစောစောပြန်လာလျှင်ကောင်းမည်ဟုတွေးနေမိသည်။ ထိုစဉ် အိမ်ရှေ့သံဘာဂျာတံခါးကိုသော့ဖွင့်သံကြားရသဖြင့် မြသိန်း လှမ်းကြည့်လိုက်တော့ မိအေး ဈေးမှပြန်လာသည်ကိုတွေ့လိုက်ရသည်။ မိအေး ဧည့်ခန်းထဲသို့ဝင်လာသောအခါ သတင်းစာဖတ်နေသော မြသိန်း ကို တွေ့ရသဖြင့်

ဟော..အကိုလေး..နိုးနေပြီလား

အေး..

မမနွယ် မနေကဖုန်းဆက်တယ် အကိုလေး.... ကိစ္စတွေမပြီးသေးလို့ နောက်ထပ် နှစ်ရက် သုံးရက်လောက်ကြာမယ်လို့ပြောတယ်။

ကြားလိုက်ရသော မြသိန်းတစ်ယောက်နားတွေရှုပ်သွား၏။ မိအေးကတော့ သူ့စကားကိုဆက်ပြောနေ၏။ အဲဒါကို မနေ့ည ကတည်းက ပြောပြမလို့ပဲ။ ကျွန်မတို့လင်မယားလည်း အံ့အားသင့်နေတာနဲ့မပြောမိတာ။ ဒီမနက် နှင်းဝေ ကိုမေးတော့ အကိုလေး နိုးလာရင်ပြောပြလိုက်ပါဆိုလို့။

မြသိန်း တစ်ယောက် ရှင်းသင့်သလောက်ရှင်းလာပြီဖြစ်၍ ရင်တွေတဒိန်းဒိန်း ခုံလာလေသည်။ သူ၏အနားမှ

သွားတော့မည့်ဟန်ပြင်နေသော မိအေး ကို မြသိန်း ကခြောက်သွေ့သောလေသံဖြင့် လှမ်းမေးလိုက်လေသည်

နှင့် မမနွယ် က ဘယ်တုန်းကသွားတာလဲ

မနေ့. မနက်ပိုင်းကတည်းက ထွက်သွားတာ အကိုလေး

မြသိန်း၏ခေါင်းထဲတွင် မူးဝေလှမတတ် ဖြစ်သွားရသည်။ မိအေး က ချထားသော ဈေးခြင်းတောင်းကို ကောက်ကိုင်လိုက်သည်။

ဒါနဲ့ နှင်းဝေ ရော...မိအေး

မနက်က အကိုလေး စားဖို့ နန်းကြီးသုပ် ပြင်ပေးပြီးကတည်းက သူ့သူငယ်ချင်း အိမ်မှာ အလှူရှိလို့ သွားအုံးမယ်ဆိုပြီးထွက်သွားတယ်... ညနေမှပြန်လာမယ်လို့ ပြောသွားတယ် အကိုလေး...

ဪ...အေးအေး....

မိအေး ကပြောပြီးသည်နှင့် မီးဖို ထဲသို့ ဝင်သွားလေသည်။ မြသိန်း တစ်ယောက်သာဧည့်ခန်းထဲတွင် ငိုငို ကာကျန်ခဲ့လေသည်။ ကြားလိုက်ရသော စကားများကိုပြန်ဆက်စပ်ပြီးသောအခါ မြသိန်း တုန်လှုပ်ခြောက်ခြားစွာဖြင့် ခေါင်းနားပန်းကြီးသွားလေသည်။ မြသိန်း သည်ဘာလုပ်လို့ ဘာကိုင်ရမှန်းမသိအောင်ဖြစ်နေပြီး ရှေ့တွင်ဘာတွေဆက်ဖြစ်လာမည်ကိုကြိုတင်မတွေးရဲတော့ပေ။

အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ညကသူမူးမူးနှင့် ချစ်ရည်လူးခဲ့သူမှာ သူ၏ဇနီး နွယ်နွယ်ဝေ မဟုတ်ဘဲ တစ်ဦးတည်းသော ခယ်မချောလေးဖြစ်သူ နှင်းနှင်းဝေ ဖြစ်နေသောကြောင့်ပင်။

မြသိန်း ၏ဇနီးဖြစ်သူ နွယ်နွယ်ဝေ သည် အသက်(၂၆) နှစ်ခန့်ရှိပြီး နွယ်နွယ်ဝေ ၏ညီမဖြစ်သူ နှင်းနှင်းဝေ ကားအသက်(၂၀)ခန့်ရှိလေသည်။သူမတို့၏ မိခင်မှာ လွန်ခဲ့သော(၇) နှစ်ခန့်က ကွယ်လွန်သွားခဲ့ပြီး ဖခင်ဖြစ်သူမှာမူ ပြီးခဲ့သော(၂)နှစ်ကမှ ဒီအိမ်မှာပင် ဆုံးပါးသွားခြင်းဖြစ်သည်။ မြသိန်း နှင့် နွယ်နွယ်ဝေ တို့အိမ်ထောင်ကြပြီးသိပ်မကြာချိန်တွင် နှင်းနှင်းဝေ သည် ရန်ကုန်တွင် အဆောင်ငှားကာ တက္ကသိုလ်နောက်ဆုံးနှစ် တက်နေချိန်လည်းဖြစ်သည်။ အိမ်ကြီးကလည်းကြီးသည့်အတွက် နွယ်နွယ်ဝေ က သူမ၏အဖေနှင့်ညီမဖြစ်သူတို့အား အိမ်တွင်ခေါ်ထားချင်သည်ဟု နွယ်နွယ်ဝေ ကဆိုလာသောအခါ မြသိန်း ခေါင်းသာငြိမ်ခဲ့သည်။ နွယ်နွယ်ဝေ ၏ဖခင်ကြီးအား ဖခင်ကဲ့သို့ပင် လေးစားရှိသေပြီးပြုစုစောင့်ရှောက်ခဲ့သည်။ ထို့အပြင် နှင်းနှင်းဝေ အားလည်း ကားမောင်းသင်စေပြီး ကျောင်းသွားကျောင်းပြန်အဆင်ပြေစေရန် ကားတစ်စီးပင်ဝယ်ပေးခဲ့သည်။

သို့သော် သူတို့လက်ထပ်ပြီး(၈)လခန့်ကြာသောအခါ တစ်စခန်းထလာသည်က နွယ်နွယ်ဝေ။ ကိုယ်ပိုင်စီးပွားရေး သီးခြားလုပ်ချင်သည်တဲ့လေ။ မြသိန်း တစ်ယောက်ကတော့ ဇနီးဖြစ်သူ၏အလိုကိုလိုက်ကာ စိတ်တိုင်းကျစီမံဆောင်ရွက်ပေးခဲ့လေသည်။သည်လိုနှင့် သူမတို့၏ဖခင်ကြီးကွယ်လွန်ပြီးသည့်နောက်ပိုင်း နွယ်နွယ်ဝေ တစ်ယောက် ခါတိုင်းလိုအချိန်မှန် အိမ်သို့ပြန်မရောက်။ ကိုယ့်အလုပ်နှင့်ကိုယ်ရှုပ်နေသော မြသိန်း ကလည်းသူမကိုအချိန်ပြည့်လိုက်မကြည့်နိုင်။ နွယ်နွယ်ဝေ ကလည်း မြသိန်း မေးမြန်းသောအခါ အလုပ်ကိုအကြောင်းပြပြီးဆင်ခြေတွေပေးခဲ့သည်။ နောက်ဆုံးတွင်မတော့ လင်မယားနှစ်ယောက်စကား အခြေအတင်များခဲ့ကြပြီး မြသိန်း က အိမ်မှထွက်သွားကာ စိတ်လေနေခဲ့သည်။

နွယ်နွယ်ဝေ နှင့် နှင်းနှင်းဝေ သည် အသက်(၅)နှစ်ကွာသော်လည်း လုံးတူဒေါက်တူဖြစ်သည်။ သို့သော် အစ်မဖြစ်သူ နွယ်နွယ်ဝေ က ကျောလည်လောက်ဆံပင်ရှည် နှင့်ဖြစ်ပြီး နှင်းနှင်းဝေ ကတော့ဂုတ်ဝဲ ဆံပင်နှင့်ဖြစ်သည်။ ညကအတော်ပင်မူးနေသောကြောင့် မြသိန်း သတိမမူမိသည်မှာ အမှန်ပင်ဖြစ်သည်။ ပြီးတော့

သူတို့ညီအစ်မ နှစ်ယောက်လုံးကလည်း မြသိန်း ကို အကို ဟုသာခေါ်ကြလေသည်။ မွေးချင်းမရှိသော မြသိန်း သည် နှင်းဝေ ကို နှစ်မတစ်ယောက်လို ခင်မင်ခဲ့သည်ကားအမှန်ပင်။ ဖောင်းကားတင်းနေသော တင်သားကြီးများ လမ်းလျှောက်လျှင် တဖြတ်ဖြတ်ခါပြီး တဆတ်ဆတ်တုန် သွားပုံများ၊ ငယ်မူငယ်သွေ့အပြည့်ဖြင့် အလှသွေးတွေကြွ၊ နှင်းဝေ မြသိန်း ရောနှောစပ်ယှက်မိကြခဲ့ချေပြီ နှင့်အသွေးအသားတို့ သူမ သည်လိုထိန်းခဲ့သည့်ကြားမှ ထိုစိတ်ရိုင်းများကိုတတ်နိုင်သလောက်ဖယ်ထုတ်ခဲ့သည်ချည်းပင် သို့သော်လည်း အမှန်ပင်ဖြစ်သည် စိတ်ဖြင့်ပြစ်မှားတတ်သည်မှာ သည်တစ်ခါတစ်ခါတော့ အတူတကွလက်ပွန်းတတီးနေလာ သွေးမတော်သားမစပ်သော်လည်း ကိုကြည့်ကာ

ကြုံတွေ့ခဲ့ရသည့် အတွေ့ကလည်း အလွန်တစ်ရာမှ မက်မောစွဲလန်းဖွယ်ရာကောင်းလှသည်။ ဝင်းဝါ စိုပြည်သော အသားအရည်လေးဖြင့် လှချင်တိုင်းလှနေသော နှင်းဝေ ၏ကိုယ်လုံးတီးပုံစံလေးကို ပြန်လည်ကာ မြသိန်း မြင်ယောင်မိနေသည်။ ပြီးတော့ပြောင်ရှင်းကာ တင်းဖောင်းနေသော မက်မောဖွယ်ရာကောင်းလှသည့် နှင်းဝေ ၏ရဲရန်နေသော မုန့်ပေါင်းရွှေကြွတ်... ဒါတွေအားလုံး မြသိန်း ၏ စိတ်မျက်စိတွင်ပြန်လည်မြင်ယောင်လာပြီး မြသိန်း ၏စိတ်များသည် နှင်းဝေ အပေါ်သို့စုပြုံကာရောက်ရှိနေလေပြီ။

ဧည့်ခန်းမှတိုင်ကပ်နာရီကြီးက ညနေ(၅)နာရီထိုးသွားကြောင်းညွှန်ပြပြီးသွားခဲ့ပေပြီ။ စောစောလေးကပင် မိအေးလည်း သူမနေထိုင်ရာကားရုံးလေးသို့ပြန်သွားခဲ့ချေပြီ။ မြသိန်း တစ်ယောက်တည်း ဧည့်ခန်းထဲတွင် စိတ်မပါတပါဖြင့် တီဗီအစီအစဉ်များကိုထိုင်ကာကြည့်နေသည်။ ခုချိန်ထိ နှင်းဝေ အိမ်သို့ပြန်မရောက်လာသေး၊ ဘာဖြစ်လို့များလဲ ဟုတွေးကာ မြသိန်း စိတ်တွေပူနေမိသည်။

ထိုအချိန်မှာပင်ကားတစ်စီးခြံတွင်းသို့မောင်းဝင်လာသံကကြားလိုက်ရသည်။ မြသိန်း သည် သူ၏ထိုင်ခုံမှထကာ အယောင်ယောင်အမှားမှားဖြင့် သူကြည့်နေသော တီဗီ ကိုပိတ်လိုက်လေသည်။ ပြီးမှ မဟုတ်သေးပါဘူးဟု သူ့ကိုယ်သူဆင်ခြင်ကာပြန်ထိုင်နေလိုက်သည်။ မြသိန်း ၏စိတ်များသည်ယောက်ယက်ခတ်ကာနေလေသည်။

ခြံထဲသို့မောင်းဝင်လာသောကားသည် အိမ်ရှေ့ပေါ်တီကိုအောက်သို့ မမောင်းလာဘဲ ကားရုံဆီသို့ တန်းကာမောင်းဝင်သွားလိုက်သံကိုကြားနေရသည်။ ထိုနောက်ကားစက်ရပ်လိုက်ပြီး ကားတံခါးပိတ်သံကို မြသိန်း ကြားလိုက်သည်။ မြသိန်း သည် သော့ခတ်ကာပိတ်ထားသော သံဘာဂျာတံခါးဆီသို့သွားကာ သော့အားကြိုတင်ဖွင့်ထားပေးလိုက်သည်။ ပြီးနောက် သူ၏နေရာသို့သွားကာပြန်ထိုင်နေလိုက်လေသည်။ သူပြန်ကာထိုင်လိုက်ပြီးစဉ်မှာပင် နှင်းဝေ သည်သံဘာဂျာတံခါးရှေ့သို့ရောက်လာသည်။ သူမသည်မြသိန်း အားလုံးဝမကြည့်၊ သံဘာဂျာတံခါးကို တွန်းကာအတွင်းသို့ဝင်လိုက်ပြီး မြသိန်း အားကျောပေးကာ တံခါးကိုပြန်ပိတ်ကာ သော့ခတ်လိုက်သည်။

ယခုမှပင် နှင်းဝေ ၏နောက်ကျောအလှကို မြသိန်း သေသေချာချာစိုက်ကြည့်နေမိသည်။ နှင်းဝေ ၏သေးကျင်သောခါးအောက်တွင် တင်သားများသည် ဝိုင်းကာကားစွင့်၍နေသည်။ တင်သားစိုင့်များသည် ကျစ်ကျစ်လစ်လစ်နှင့်တင်းကာနေပြီး စွဲမက်ဖွယ်အလွန်တရာမှကောင်းလှသည်။ တံခါးကို သော့ခတ်ပြီးသွားသော နှင်းဝေ သည်လှုပ်လီလှုပ်လဲဖြင့် သော့ချိတ်သောနေရာသို့ လျှောက်ကာသွားပြီးသော့တံကိုချိတ်လိုက်၏။ ထိုနောက်သူမ၏ အခန်းသို့သွားရန်အတွက် ဧည့်ခန်းကိုဖြတ်လျှောက်ရန်ခြေလှမ်းပြင်လိုက်လေသည်။

နှင်းဝေ သည်မြသိန်း ထိုင်နေသောနေရာကိုမကြည့်သည့်အပြင် မျက်လွှာကိုချကာခေါင်းငုံ့ကာလျှောက်လာလေသည်။ မြသိန်း ထိုင်နေသောနေရာရှေ့မှဖြတ်သွားသောအခါတွင် မြသိန်း သည် သတိလက်လွတ်ဖြင့် ထိုင်ရာမှထကာ ရပ်လိုက်၏။ မြသိန်း ၏ရင်ခုန်သံများကား တဒိန်းဒိန်းဖြင့် လူပျိုပေါက်တစ်ယောက်ပမာတုန်ယင်ကာနေလေသည်။

နှင်း...ဝေ

စိတ်ကိုထိန်းချုပ်ကာခေါ်လိုက်သည့်တိုင် မြသိန်း၏လေသံကသိသိသာသာ တုန်ယင်ကာနေသည်။

ရှင်..

မြသိန်း ကိုကျော်ပြီး(၄)(၅) ပေအကွာသို့.ရောက်နေသော နှင်းဝေ ကသူမ၏ခြေလှမ်းများကို ရုပ်ကာ ပြန်ထူးလိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။မြသိန်း ကိုကားကျောခိုင်းထားဆဲ၊ သူမ၏ ထူးသံမှာ တကယ့်ကိုပင် တိုးတိုးလေး။

နှင်းဝေ ကိုခေါ်လိုက်ပြီးမှ မြသိန်း မှ ပိုပြီးတုံတုံယင်ယင်ဖြစ်လာလေသည်။ နောက်ထပ်ပြောချင်သော သူ၏စကားလုံးများမှာလည်း သူ့နှုတ်မှထွက်နိုင်ဖြစ်နေ၏။ နှင်းဝေ ကလည်းတံတွေး တစ်ချက်မျိုလိုက်ရင်း စိတ်ကိုတင်းကာနေရလေသည်။

ပြန်...ပြန်လာပြီလား.....

စကားထစ်ကာ ထပ်သွားသဖြင့် မြသိန်း မှာ သူ့ကိုယ်သူမကျေမနပ်ဖြစ်သွား၏။

ဟုတ်ကဲ့...

ပြောပြီးသည်နှင့် စောစောကထက် မြန်ဆန်သွက်လက်သောခြေလှမ်းများဖြင့် နှင်းဝေ သည် သူမ၏အိပ်ခန်းဆီသို့.လျှောက်လှမ်းကာသွားလေသည်။ထိုအခါ သူမ၏ တင်သားများသည် အစွမ်းကုန် တုန်ခါလှုပ်ယမ်းသွားပြီး ထိုအမြင်အာရုံသည် မြသိန်း၏ရင်ကိုစူးစူးတိုးဝင်သွားလေသည်။ မြသိန်း ၏အမေးစကားကိုကြားလိုက်သည့်အခါတွင် ခပ်တည်တည်ဖြစ်နေသော နှင်းဝေ ၏မျက်နှာသည် ပြုံးယောင်သန်းသွား၏။ မြသိန်း သည် နှင်းဝေ ၏အနောက်တွင်ရှိနေသောကြောင့် နှင်းဝေ ၏အပြုံးကိုမမြင်လိုက်ရချေ။

နှင်းဝေ ကားသူမ၏အိပ်ခန်းသို့.ဝင်သွားချေလေပြီ။ မြသိန်း လည်းမျက်စိတဆုံးကြည့်နေပြီးနောက် လှည့်ကာထွက်လာခဲ့ပြီးသံဘာဂျာတံခါးအနီးတွင်ရပ်ကာ ပေါ်တီကိုအောက်ကိုငေးကြည့်နေသည်။ ခဏမျှရပ်ပြီးသောအခါ မြသိန်း သည်စိတ်နှလုံးကို ခုံးခုံးချလျက် အိမ်အတွင်းဖက်သို့.လျှောက်ကာဝင်သွားလေသည်။ နှင်းဝေ ၏အိပ်ခန်းရှေ့သို့. မြသိန်းရောက်၍ကြည့်လိုက်သောအခါတွင် အိပ်ခန်းတံခါးသည်စေ့ကာမနေပဲ လက်တစ်တောင်ခန့်. ခပ်ဟဟဖြစ်နေသည်ကိုတွေ့ရသည်။ မြသိန်း သည် တံခါးကိုတွန်းကာဖွင့်လိုက်သောအခါတွင် မှန်တင်ခုံရှေ့တွင် ထမီရင်လျားဖြင့် ခေါင်းဖီးနေသော နှင်းဝေ ကိုတွေ့လိုက်ရသည်။ အိပ်ခန်းတွင်းသို့. မြသိန်း ခြေနှစ်လှမ်းလောက်ဝင်ပြီးသောအခါတွင် နှင်းဝေ ၏အသံလွင်လွင်လေး စတင်ကာပေါ်ထွက်လာသည်။

ဟော...အကိုပါလား... နှင်းဝေကိုဘာပြောစရာရှိလို့.လဲ...ကုတင်ပေါ်မှာပဲထိုင်လိုက်လေ...

သူ့ကိုလှည့်မကြည့်ရဲပဲမြင်နေသည့် နှင်းဝေ က မြသိန်း အား ထိုင်စရာနေရာကိုအတိအကျညွှန်ပြနေလေသည်။ မြသိန်း လည်း နှင်းဝေ ၏ကုတင်ပေါ်သို့.ထိုင်လိုက်ပြီးနောက် နှင်းဝေ ကိုငေးကြည့်နေမိသည်။ နှင်းဝေ သည် သူမ၏နှုတ်ခမ်းအစုံကို နှုတ်ခမ်းနီတောင့်ဖြင့်ဆိုးနေသည်။

ဟို....ဟို.... နှင်းဝေ.....ညက .....အကိုလေ

သူ့စကားမဆုံးခင်တွင် နှင်းဝေ သည်ထိုင်ခုံပေါ်မှဆတ်ကနဲ ထကာမြသိန်း ဖက်သို့.လှည့်လိုက်၏။ နှင်းဝေ ၏ဖြူနုသောမျက်နှာကား ပန်းသွေးရောင်အတိ။

ဘာလဲအကို...နှင်းဝေ မှန်းမသိလို့.ပါလို့. ပြောမလို့.မဟုတ်လား....

ထိုသို့.ပြောလိုက်ရင်း နှင်းဝေ သည်မြသိန်း ထိုင်နေရာကုတင်ရှေ့သို့.ရောက်လာလေသည်။ မြသိန်း သည်စကားကိုမဆက်နိုင်ပဲ နှင်းဝေ ၏ကိုယ်လုံးကိုသာ ခပ်စိမ်းစိမ်းစိုက်ကြည့်ကာနေလေသည်။ ထမီကိုရင်လျားထားသဖြင့်ဝင်းမွတ်သော ရင်ညွှန်.အလှကို မြသိန်းအထင်းသားမြင်နေရသည်။ထမီကို

တင်းတင်းစည်းထားသဖြင့် လုံဝန်းကာဌားစွင့်လှသော ရင်သားအလှကြောင့် မြသိန်း၏အကြည့်တို့သည် ထိုနေရာက မခွါနိုင်ဖြစ်နေရသည်။ မြသိန်း သည်စိတ်ကိုတင်းကာ သူ့ရှေ့တွင်ရပ်နေသော နှင်းဝေ ၏လက်ကိုလှမ်းယူကာကိုင်လိုက်လေသည်။ နှင်းဝေ ကလည်းရုန်းဖယ်ခြင်းမပြု။

မဟုတ်ပါဘူး...နှင်းဝေ.... အကို နှင်းဝေ မှန်းသိရက်နဲ့ချစ်ခဲ့တာပါကွယ်...

စကားအဆုံးမတော့ ကုတင်စောင်းတွင်ထိုင်နေသော မြသိန်း သည် သူ၏ရှေ့နားတွင် ကပ်လျက်ရပ်နေသော နှင်းဝေ ၏ကိုယ်လုံးလေးကို လှမ်းဆွဲယူကာဖက်လိုက်လေသည်။ နှင်းဝေ ၏ကိုယ်လုံးလေးသည် အလိုက်သင့်ပင်ပါလာပြီး မြသိန်း ၏ရင်ခွင်ထဲသို့ရောက်သောအခါ သူမ၏မျက်နှစ်လွှာကို ချလိုက်ပြီး မျက်နှာလေးကတော့အပေါ်သို့မော့ကာနေသည်။ မြသိန်း ၏နှုတ်ခမ်းတွေကလည်း နှင်းဝေ ၏ နှုတ်ခမ်းတွေကို ဖိကပ်စုပ်နှမ်းလိုက်ရာ နှင်းဝေ ၏လက်များကလည်း မြသိန်း ကိုဖက်တွယ်ရင်းပြန်လှန်စုပ်နှမ်းခြင်းဖြင့် တုန်ပြန်လေသည်။

မြသိန်း ၏လက်များကလည်း ဝက်မြီးကဲ့သို့ပင်။ အငြိမ်နေသည်မရှိပဲ နှင်းဝေ ၏တစ်ကိုယ်လုံးအား စုန်ဆုန် ကာ ပွတ်သပ်ပေးနေသည်။ အထူးသဖြင့်တော့ တင်းရင်း စွင့်ကားကာနေသော နှင်းဝေ ၏ ဖင်သားနှစ်ခြမ်းကို အားပါးတရ ဆုပ်နယ်ပေးနေသည်။ နှင်းဝေ ကလည်း မြသိန်း ၏နှုတ်ခမ်းတွေကို စိတ်ပါလက်ပါဖြင့် အတင်းကိုပင် ဖိကပ်စုပ်နှမ်းနေသည်။ ပြီးတော့လည်း သူမ သည် မြသိန်း ၏ကိုယ်လုံးကြီးကို တိုးကာဖက်လာပါသေးသည်။

မြသိန်း ၏လက်တစ်ဖက်က နှင်းဝေ ၏ တင်သားကြီးနှစ်ခုကြား ကိုလက်စောင်းဖြင့်ထမီပေါ်မှ ပွတ်တိုက်ပေးလိုက်ရာ နှင်းဝေ ၏ကားအယ်ကာနေသော ဖင်သားကြီးများမှာ တလိုမ့်လိုမ့်ဖြင့် လှုပ်ကာနေလေသည်။ ထို့နောက် မြသိန်း ၏လက်က သူမ ၏ရှေ့သို့ရွှေ့ပြောင်းကာ ပေါင်ရင်းဆီသို့ တိုးဝင်ကာ သူမ၏အင်္ဂါဇာတ်ကို ဆုပ်ကိုင်ပွတ်သပ်ပေးလိုက်လေရာ နှင်းဝေ ၏ခါးကလေးမှာ ကော့ကာတက်သွားပြီး မာန်ဖီနေပြီဖြစ်သော မြသိန်း ၏ အတန်ကြီးနှင့် သူမ၏ချပ်ရပ်ကာနေသော ဝမ်းပျဉ်းသားတို့မှာ နွေးထွေးစွာဖိကပ်မိကြသည်။သူမ၏ ဝမ်းဗိုက်ကိုထောက်နေသော လုံးဝန်းကာပူနွေးနေသော မြသိန်း အတန်၏အထိအတွေ၊ အင်္ဂါဇာတ်အား လက်ဖြင့်ကလိပေးနေမှု၊ ဖင်သားကြီး နှစ်ခုအားဆုပ်နယ်ပွတ်သပ်ပေးမှုများကြောင့် နှင်းဝေ ၏ကာမဇောများသည် ဒီရေလှိုင်းများကဲ့သို့ တလိုမ့်လိုမ့်တက်လာပြီး ခက်စားရခက်လာသောကြောင့် ရင်ထဲတွင်ပင် မွန်းကျပ်ကာလာရတော့သည်။

နှင်းဝေ သည်သူမ၏ နှုတ်ခမ်းနှစ်လွှာအား မြသိန်း ၏ နှုတ်ခမ်းများဆီမှပြုတ်ကန်နေအောင် ဆွဲကာခွါလိုက်ပြီး မြသိန်း ၏မျက်နှာကိုမကြည့်ဘဲ သူမ၏သွယ်ပျောင်းကာဖောင်းအိနေသောလက်ချောင်းလေးများဖြင့် မြသိန်း ၏ အင်္ကျီကြယ်သီးများကို တစ်လုံးချင်းဖြုတ်ကာပေးနေသည်။ကြယ်သီးများ အားလုံးပြုတ်သွားသောအခါ မြသိန်း က သူ၏ အင်္ကျီကိုချွတ်ပြစ်လိုက်လေသည်။ပြီးနောက် နှင်းဝေ ၏ကိုယ်လုံးလေးကို ဖက်ကာလှည့်လိုက်ပြီး သူနှင့်နေရာချင်းလဲလိုက်ရာ နှင်းဝေ သည် ကုတင်ကိုကျောပေးရက်သားဖြစ်သွားလေသည်။ ထိုအခါမှ မြသိန်း သည် သူမ၏ ရင်လျှားထားသော ထမီလေးကို ဆွဲချွတ်လိုက်ရာ နှင်းဝေ ၏မျက်လုံးလေးများမှိတ်အကျသွားလေသည်။

ပြီးတော့ မြသိန်း က နှင်းဝေ ၏ကိုယ်လုံးလေးကို ကုတင်ပေါ်သို့ ကန်လန်ဖြတ်ကာတင်လိုက်သည်။ ထို့နောက် ဝင်းပြောင်ဖြူအုနေသော သူမ၏ဖင်သားကြီးများကို ကုတင်စောင်းတွင်နေသားကျအောင်တင်လိုက်ပြီး သူ၏ ပုဆိုးကိုချွတ်လိုက်စဉ်မတွင်တော့ မျက်လုံးနှစ်လုံးကို စုံမှိတ်ထားသော နှင်းဝေ ၏ တဆတ်ဆတ်တုန်နေသော နှင်းဝေ ၏ နှုတ်ခမ်းများမှ တိုးလျှင်သာသော စကားသံလေးထွက်လာလေသည်။

အကို...နှင်းဝေ ကိုမညာနဲ့နော်.....

မညာပါဘူး နှင်းဝေ ရယ်၊ အကို နှင်းဝေ ကိုအစောကြီးထဲကချစ်နေတာပါကွယ်....

မဟုတ်ဘူး အကို....နှင်းဝေ ပြောတဲ့ "ညာ" မှာ "ဟ ထိုး" ပါတယ် အကိုရဲ့.

လူလယ်မလေး နှင်းဝေ ပင်တည်း.....